Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

23 януари 2025 година*

„Обжалване — Член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз — Множество ответници в първоинстанционното производство — Съдебно решение, постановено в отсъствието на един от тези ответници, срещу което е подадена молба за отмяна пред Общия съд на Европейския съюз — Допустимост на жалбата срещу това съдебно решение — Условия — Член 41 от Статута на Съда на Европейския съюз — Допустимост на писмения отговор на жалбата, подадена от неприсъствено осъдената в първоинстанционното производство страна — Член 172 от Процедурния правилник на Съда — Насрещна жалба, подадена от неприсъствено осъдената страна, подала молба за отмяна пред Общия съд — Член 176, параграф 1 и член 178 от Процедурния правилник на Съда — Недопустимост — Арбитражна клауза — Член 272 ДФЕС — Застрахователен договор, сключен от Европейския парламент — Клауза за изключване на щети, свързани пряко или косвено с наводнение — Обхват“

По дело C-766/21 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 8 декември 2021 г.,

Европейски парламент, представляван първоначално от E. Paladini и B. Schäfer, а впоследствие от A. Caiola и E. Paladini,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Axa Assurances Люксембург SA, установено в Люксембург (Люксембург),

Bâloise Assurances Люксембург SA, установено в Бертранж (Люксембург),

La Luxembourgeoise SA, установено в Льоделанж (Люксембург),

Nationale-Nederlanden Schadeverzekering Maatschappij NV, установено в Хага (Нидерландия),

представлявани от C. Collarini и S. Denu, адвокати,

ответници в първоинстанционното производство,

* Език на производството: френски.

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: K. Jürimäe, председател на втори състав, изпълняващ функцията на председател на трети състав, K. Lenaerts, председател на Съда, изпълняващ функцията на съдия от трети състав, N. Jääskinen, M. Gavalec и N. Piçarra (докладчик), съдии,

генерален адвокат: N. Emiliou,

секретар: C. Di Bella, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 18 януари 2024 г.,

предвид определението от 20 март 2024 г. за възобновяване на устната фаза на производството и предвид изложеното в съдебното заседание от 17 април 2024 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 6 юни 2024 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Европейският парламент иска отмяната на точки 2 и 4 от диспозитива на решение на Общия съд на Европейския съюз от 29 септември 2021 г., Парламент/Аха Assurances Luxembourg и др. (T-384/19, EU:T:2021:630, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с които Общият съд отхвърля жалбата му, подадена на основание член 272 ДФЕС срещу Аха Assurances Luxembourg SA, Bâloise Assurances Luxembourg SA и La Luxembourgeoise SA (наричани по-нататък заедно „Аха и др.“), с която се цели те да бъдат осъдени да платят на Парламента разходите, свързани с вредите върху сградата „Konrad Adenauer“ (наричана по-нататък „сградата KAD“) в Люксембург, причинени от дъждовна вода, идваща от строителната площадка на тази сграда, въз основа на застрахователния договор „Всички застрахователни рискове за строителен обект“ (наричан по-нататък „договорът ВЗРСО“), сключен на 3 април 2012 г. между Аха и др. и Nationale-Nederlanden Schadeverzekering Maatschappij NV (наричано по-нататък „NN“), от една страна, и Европейския съюз, представляван от Парламента, от друга страна.

2 С насрещната си жалба NN иска отмяната на точки 1 и 3 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, с които Общият съд го осъжда в негово отсъствие да заплати на Парламента сумата 79 653,89 евро, ведно със законната лихва за забава, на основание на договора ВЗРСО.

Правна уредба

Статутът на Съда на Европейския съюз

3 Член 41 от Статута на Съда на Европейския съюз гласи:

„Ако ответната страна, след като е била надлежно призована, не представи писмената си защита, решението се постановява в нейно отсъствие. В срок от един месец от съобщаването на това решение срещу него може да се подаде възражение. […]“.

4 В съответствие с член 56 от този статут:

„Окончателните решения на Общия съд и решенията, с които частично се разрешава спор по същество или се разрешава процесуален въпрос по възражение за липса на компетентност или за недопустимост, подлежат на обжалване пред Съда в срок от два месеца от съобщаване на решението.

Жалбата може да бъде подадена от всяка страна, чиито искания са изцяло или частично отхвърлени. […]

[…]“.

Процедурен правилник на Съда

5 Член 172 от Процедурния правилник на Съда е озаглавен „Страни, които могат да подадат писмен отговор“ и гласи:

„Всяка страна по съответното дело пред Общия съд, която има интерес от уважаване или отхвърляне на жалбата, може да представи писмен отговор в двумесечен срок от връчването на жалбата. […]“.

6 Съгласно член 176 от този правилник, озаглавен „Насрещна жалба“:

„1. Страните, посочени в член 172 от настоящия правилник, могат да представят насрещна жалба в същия срок като предвидения за представянето на писмен отговор.

2. Насрещната жалба се подава като отделен документ, различен от писмения отговор“.

7 Член 178 от посочения правилник, озаглавен „Искания, основания и доводи в насрещната жалба“, гласи следното:

„1. Исканията в насрещната жалба са за отмяна, изцяло или частично, на съдебния акт на Общия съд.

[…]

3. С изтъкнатите правни основания и доводи ясно се указват оспорените части от мотивите на съдебния акт на Общия съд. Те трябва да са различни от основанията и доводите, изтъкнати в писмения отговор“.

Процедурният правилник на Общия съд

8 Член 1 от Процедурния правилник на Общия съд, озаглавен „Определения“, предвижда в параграф 2:

„За целите на прилагането на настоящия правилник:

[…]

в) „страна“ и „страни“ при липса на друго пояснение е всяка страна в производството, включително встъпилите страни;

[…]“.

9 Член 123 от този регламент, озаглавен „Съдебни решения, постановени в отсъствието на ответника“, гласи:

„1. Когато Общият съд установи, че след редовно връчване на исковата молба или жалбата ответникът не е представил отговор във формата или в срока, предвидени в член 81, без да се засяга действието на член 45, втора алинея от Статута [на Съда на Европейския съюз], ищецът или жалбоподателят може в определен от председателя срок да поиска от Общия съд да уважи исканията му.

2. Ответникът не участва в производството, което се провежда в негово отсъствие, и процесуалните актове не му се връчват, с изключение на съдебния акт, с който се слага край на производството.

3. В съдебното решение, постановено в отсъствието на ответника, Общият съд уважава исканията на ищеца или жалбоподателя, освен ако разглеждането на иска или жалбата явно не е от компетентността на Общия съд или ако този иск или жалба е явно недопустим(а) или явно лишен(а) от всякакво правно основание.

4. Съдебното решение, постановено в отсъствието на ответника, има изпълнителна сила. Общият съд обаче може да спре изпълнението до произнасяне по молбата за отмяна, подадена на основание член 166, или да изиска като условие за изпълнението представяне на обезпечение, чийто вид и размер се определят с оглед на обстоятелствата. Това обезпечение се освобождава, ако не бъде подадена молба за отмяна или тя бъде отхвърлена“.

10 Съгласно член 163 от посочения правилник, озаглавен „Спиране на производството“:

„Когато срещу един и същ съдебен акт на Общия съд са подадени жалба пред Съда и молба по настоящата глава, с изключение на молбите по членове 164 и 165, председателят може след изслушване на страните да спре производството до произнасянето на Съда по жалбата“.

11 Член 166 от същия правилник, озаглавен „Отмяна на съдебно решение, постановено в отсъствието на ответника“, предвижда:

„1. Съгласно член 41 от Статута [на Съда на Европейския съюз] съдебното решение, постановено в отсъствието на ответника, подлежи на отмяна.

2. Молбата за отмяна се подава от ответника в едномесечен срок от връчване на постановеното в негово отсъствие съдебно решение. […]

3. След връчването на молбата председателят определя срок за представяне на писмено становище от другата страна.

[…]

5. Общият съд се произнася със съдебно решение, което не подлежи на отмяна.

[…]“.

Договорът BZPCO

12 В съответствие с член I.12.3.1.1 от договора BZPCO от предвидените в този договор гаранции по-специално са изключени загубите и вредите, причинени от неспазването на добрите строителни практики, доколкото тези нарушения се толерират или не са могли да бъдат игнорирани от всяко застраховано лице или от всяко лице, което има ръководни правомощия при извършването на застрахованите строителни работи, и по-специално от техническите ръководители на строителния обект.

13 Съгласно членове I.13.2 и I.13.2.1 от този договор анализът на произхода, отговорността и обхвата на застрахователното събитие, както и оценката на размера на вредите се извършват от експерт, назначен от застрахователя, като възнаграждението му се заплаща от последния. В случай на несъгласие, що се отнася до заключението от експертизата, титулярят на полицата има възможност да поиска извършването на насрещна експертиза.

14 Съгласно член I.15.1.1 от посочения договор последният не гарантира по-специално вредите, свързани пряко или косвено с наводнение, приждане на повърхностни или подземни води, недостатъчно отвеждане на водите чрез канализацията и всякакви природни катаклизми, освен ако не е договорено друго.

15 Съгласно член I.18.1 от договора BZPCO „[к]ъм настоящия договор е приложимо правото на Европейския съюз, което се допълва от люксембургското право“.

16 Член I.19 от този договор, озаглавен „Клауза за предоставяне на компетентност“, гласи:

„Всеки спор между Европейския парламент и изпълнителя, възникнал във връзка с настоящия договор, който не е бил разрешен по взаимно съгласие, се отнася до Общия съд, правораздавателен орган на Съда на Европейския съюз, в съответствие с член 256, параграф 1 [ДФЕС]“.

17 Съгласно член II.1 от този договор понятието „природни катаклизми“ се отнася до „[п]риждане на води, наводнения, силни приливи, разместванията на терена и, освен ако е договорено друго, земетресения“.

Обстоятелства, предхождащи спора

18 Обстоятелствата, предхождащи спора, са изложени в точки 1—23 от обжалваното съдебно решение и за целите на настоящото производство могат да се обобщят по следния начин.

19 В рамките на строителните работи, предприети с цел разширяване и модернизиране на сградата KAD, през 2011 г. Парламентът открива процедура за възлагане на обществена поръчка за сключване на застрахователна полица „Всички застрахователни рискове за строителен обект“ и застраховка „Гражданска отговорност“.

20 След провеждането на тази процедура е избрана офертата, изготвена въз основа на офертата на Axa и др., както и на Delta Lloyd Schadeverzekering NV, като последното посочено дружество впоследствие е придобито от NN (наричани по-нататък заедно „ответниците в първоинстанционното производство“).

21 На 3 април 2012 г. Европейският съюз, представляван от Парламента, сключва договора ВЗРСО с ответниците в първоинстанционното производство. В този договор Axa Assurances Luxembourg е определено за водещ застраховател.

22 Вследствие на силните валежи на 27 и 30 май 2016 г., част от дъждовната вода от строителния обект в сградата KAD се просмуква в подземния етаж на сградата в процес на изграждане и се стига до събиране на вода и влага в помещения, в които вече е монтирано техническо оборудване, което съответно претърпява вреди.

23 На 30 май 2016 г. предприятието, което отговаря за грубия строеж на обекта, уведомява застрахователния посредник за настъпилото застрахователно събитие във връзка с описаните в предходната точка факти. Axa Assurances Luxembourg, в качеството си на водещ застраховател, назначава експерт, на когото възлага извършването на обичайно разследване.

24 С писмо от 15 юли 2016 г. Axa Assurances Luxembourg посочва на Парламента, че с оглед на информацията и техническите данни от предварителния и допълнителния експертен доклад, изготвени в резултат от две експертни посещения, счита, че въпросното застрахователно събитие не е обхванато от договора ВЗРСО.

25 На първо място, Axa Assurances Luxembourg изтъква, че член I.15.1.1 от договора ВЗРСО не обхваща вредите, свързани пряко или косвено с наводнения или недостатъчно отвеждане на водите чрез канализацията. На второ място, застрахователното събитие било предвидимо и произтичало от явно нарушение на добрите строителни практики, така че произтичащите от това загуби и вреди също били изключени от застрахователното покритие в съответствие с член I.12.3.1.1 от този договор.

26 На 21 ноември 2017 г., след размяна на писмени становища и среща с представителите на Axa Assurances Luxembourg, Парламентът изпраща на ответниците в първоинстанционното производство официално уведомително писмо, като се основава на предварителна оценка на вредите, на което посоченото дружество отговаря на 20 декември 2017 г., като отново прави възражение за недопустимост.

27 След като получава окончателния доклад на техническия експерт от службата за технически контрол Luxcontrol, упълномощена да извърши проверка на техническото оборудване, инсталирано и съхранявано в засегнатите от застрахователното събитие помещения, включително списъка на оборудването, което следва да бъде подменено, на 28 ноември 2018 г. Парламентът изпраща същото официално уведомително писмо, като посочва, че претърпените вреди, които могат да се констатират, се оценяват на 800 624,33 евро без данък върху добавената стойност.

Жалбата пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

28 На 20 юни 2019 г. Парламентът подава в секретариата на Общия съд иск на основание член 272 ДФЕС, с който претендира Общият съд:

– да приеме за установено, че вредите, причинени на строителния обект в сградата KAD по време на силните валежи на 27 и 30 май 2016 г., попадат в приложното поле на договора BZPCO,

– вследствие на това да осъди ответниците в първоинстанционното производство да му заплатят претендираните разходи, а именно 779 902,87 евро, и по-специално:

  – да осъди AXA Assurances Luxembourg SA да плати 50 % от посочената по-горе сума, а именно 389 951,44 евро,

  – да осъди Bâloise Assurances Luxembourg SA да плати 20 % от посочената по-горе сума, а именно 155 980,57 евро,

  – да осъди La Luxembourgeoise SA да плати 20 % от посочената по-горе сума, а именно 155 980,57 евро,

  – да осъди NN да заплати 10 % от посочената по-горе сума, а именно 77 990,29 евро,

– да осъди ответниците в първоинстанционното производство да му заплатят законната лихва за забава върху тези суми, считано от 22 декември 2017 г., по лихвения процент на Европейската централна банка (ЕЦБ) за основните ѝ операции по рефинансиране, увеличен с осем процентни пункта,

– при условията на евентуалност, в случай че първите две искания не бъдат уважени, да осъди ответниците в първоинстанционното производство да заплатят солидарно вредите, причинени от неизпълнението на задълженията по член I.13.2 от договора BZPCO, а именно 779 902,87 евро,

– да осъди ответниците в първоинстанционното производство да му заплатят разноските за изготвяне на експертиза, а именно 16 636 евро, и по-специално:

– да осъди AXA Assurances Luxembourg SA да плати 50 % от посочената по-горе сума, а именно 8 318 евро,

– да осъди Bâloise Assurances Luxembourg SA да плати 20 % от посочената по-горе сума, а именно 3 327,20 евро,

– да осъди La Luxembourgeoise SA да плати 20 % от посочената по-горе сума, а именно 3 327,20 евро,

– да осъди NN да заплати 10 % от посочената по-горе сума, а именно 1 663,60 евро,

– да осъди ответниците в първоинстанционното производство да му заплатят законната лихва за забава върху тези суми, считано от 22 декември 2017 г., по лихвения процент на ЕЦБ за основните ѝ операции по рефинансиране, увеличен с осем процентни пункта, и

– да осъди ответниците в първоинстанционното производство да заплатят съдебните разноски.

29 След като е уведомен, че Delta Lloyd Schadeverzekering е придобито от NN, с писмо от 13 януари 2020 г. секретариатът на Общия съд връчва на NN подадената от Парламента искова молба и определя на дружеството срок за представяне на писмена защита. NN не представя писмена защита в определения срок.

30 На 26 юни 2020 г. Парламентът иска от Общия съд да установи, че NN е било надлежно призовано, и да уважи исканията му срещу това дружество на основание член 123, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд. Секретариатът връчва това искане на NN, като уточнява, че съгласно параграф 2 от посочения член това дружество няма да участва в неприсъственото производство и че ще му бъде връчен само актът, с който се слага край на производството.

31 Общият съд уважава искането на Парламента и в точки 1 и 3 от диспозитива на обжалваното съдебно решение осъжда задочно NN да плати на Парламента сумата 79 653,89 евро, заедно със съответните законни лихви за забава, считано от 22 декември 2017 г., както и да понесе съдебните разноски по образуваното по отношение на него задочно производство.

32 На 16 ноември 2021 г. NN подава в секретариата на Общия съд молба за отмяна на точки 1 и 3 от обжалваното съдебно решение. С решение от 10 януари 2022 г. Общият съд спира производството по молбата за отмяна до произнасянето на решението на Съда, с което се слага край на настоящото производство по обжалване.

33 За сметка на това, що се отнася до исканията на Парламента срещу Аха и др., в точка 94 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че с оглед на член I.15.1.1 от договора B3PCO във връзка с останалите разпоредби на този договор и с оглед на контекста, в който той е сключен, не следва да се придава ограничителен обхват на понятието „наводнение“. В резултат от това в точка 111 от обжалваното съдебно решение Общият съд заключава, че Аха и др. са имали основание да изтъкнат срещу Парламента съдържащата се в член I.15.1.1 от договора B3PCO клауза за изключване от обхвата на застрахователно покритие на вредите, свързани пряко или косвено с наводнения.

34 Поради това в точки 2 и 4 от диспозитива на обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата в частта, която се отнася до Аха и др., и осъжда Парламента да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и две трети от съдебните разноски на Аха и др.

Искания на страните по главната и по насрещната жалба

35 С жалбата си Парламентът иска от Съда:

– да отмени точки 2 и 4 от диспозитива на обжалваното съдебно решение,

– да върне делото на Общия съд,

– да не се произнася по съдебните разноски, с изключение на разноските, предмет на точка 3 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, и

– при условията на евентуалност:

– да отмени точки 2 и 4 от диспозитива на обжалваното съдебно решение и

– да уважи исканията на Парламента в първоинстанционното производство по отношение на Аха и др.

36 Ответниците искат от Съда:

– като главно искане:

– да отхвърли искането на Парламента за отмяна на точки 2 и 4 от диспозитива на обжалваното съдебно решение,

– вследствие на това да отхвърли искането му Съдът да не се произнася по съдебните разноски, посочени в точка 4 от диспозитива на обжалваното съдебно решение,

– при условията на евентуалност, в случай че Съдът уважи искането на Парламента, като отмени точки 2 и 4 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, да върне делото на Общия съд, както и

– при условията на евентуалност спрямо предходното искане, да отхвърли исканията на Парламента срещу Аха и др. въз основа на доводите, изложени от последните в първоинстанционното производство, и да се произнесе в съответствие с исканията в писмената защита и в писмената дуплика, които те са представили в първоинстанционното производство.

37 С насрещната си жалба NN иска от Съда:

– да обяви насрещната жалба за допустима и основателна и вследствие на това да отмени точки 1 и 3 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, както и

– да осъди Парламента да заплати съдебните разноски.

38 Парламентът иска от Съда:

– да обяви насрещната жалба за недопустима,

– при условията на евентуалност, да обяви насрещната жалба за неоснователна и

– да осъди NN да заплати съдебните разноски по посочената насрещна жалба.

Възобновяване на устната фаза на производството

39 На 18 януари 2024 г. е изслушано първото заключение на генералния адвокат. На същата дата Съдът постановява решение Eulex Kosovo/SC (C-785/22 P, EU:C:2024:52). В точка 31 от това съдебно решение Съдът приема, че тъй като подаването на молба за отмяна води до възобновяване на производството пред Общия съд, не може да се счита, че постановеното в отсъствието на ответника съдебно решение, срещу което е подадена молба за отмяна, е окончателно по смисъла на член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз. Въз основа на това в точка 32 от същото съдебно решение Съдът заключава, че жалбата срещу постановено в отсъствието на ответника съдебно решение, срещу което е подадена молба за отмяна, е недопустима.

40 С определение от 20 март 2024 г., Парламент/Axa Assurances Luxembourg и др. (C-766/21 P, EU:C:2024:321), Съдът разпорежда възобновяване на устната фаза на производството и провеждане на съдебно заседание за изслушване на устните състезания в съответствие с член 83 от своя процедурен правилник, за да могат страните да изразят становищата си относно евентуалните последици от решение от 18 януари 2024 г., Eulex Kosovo/SC (C-785/22 P, EU:C:2024:52), върху допустимостта на подадената от Парламента жалба.

41 След провеждането на посоченото съдебно заседание за изслушване на устните състезания на 17 април 2024 г. и след представянето на заключението на генералния адвокат в съдебното заседание от 6 юни 2024 г., устната фаза на производството приключва.

По главната жалба

По допустимостта

Доводи на страните

42 Според Парламента решение от 18 януари 2024 г., Eulex Kosovo/SC (C-785/22 P, EU:C:2024:52), е ирелевантно за допустимостта на жалбата, с която той иска отмяна на точки 2 и 4 от диспозитива на обжалваното съдебно решение. Всъщност, докато по делото,

по което е постановено посоченото съдебно решение, Съдът е бил сезиран с молба за отмяна на решение на Общия съд от 19 октомври 2022 г., SC/Eulex Kosovo (T-242/17 RENV, EU:T:2022:637), с което Общият съд се е произнесъл в отсъствието на един-единствен ответник, то обжалваното съдебно решение е постановено в отсъствието само на един от четирите ответника, а именно NN. От това следвало, че настоящата жалба, насочена срещу тези точки от диспозитива, които са били постановени след обсъждане при условията на състезателност и срещу които не може да се подаде молба за отмяна, е допустима.

43 От точки 31, 33 и 35 от решение от 18 януари 2024 г., Eulex Kosovo/SC (C-785/22 P, EU:C:2024:52), следвало, че само точките от диспозитива на съдебно решение, срещу които е подадена молба за отмяна, предполагат недопустимост на жалбата за тяхната отмяна, доколкото поради тази молба за отмяна въпросната жалба не се отнасяла до „окончателно решение“ по смисъла на член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз. Това тълкуване се потвърждавало от член 163 от Процедурния правилник на Общия съд, който предвижда възможност за председателя на Общия съд, в случай че жалбата пред Съда и молбата за отмяна на съдебно решение, постановено в отсъствието на ответника, се отнасят до един и същ акт на Общия съд, да спре производството по молбата за отмяна до произнасянето на Съда по жалбата.

44 От своя страна ответниците твърдят, че подадената от Парламента жалба е недопустима в съответствие с принципите, произтичащи от решение от 18 януари 2024 г., Eulex Kosovo/SC (C-785/22 P, EU:C:2024:52), от което следвало, че решение на Общия съд, срещу което е подадена молба за отмяна и което следователно не е окончателно, подлежи на обжалване едва след приключване на производството по молбата за отмяна.

45 Тези принципи, които позволявали да се запази единният характер на спора, като се избегнат паралелните производства и рискът от постановяване на противоречиви решения, трябвало задължително да се приложат по настоящото дело, по което съществува само едно-единствено производство и спорът произтича от един и същ договор.

Съображения на Съда

46 На първо място, съгласно член 56, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз подлежат на обжалване само окончателните решения на Общия съд и решенията, с които частично се разрешава спор по същество или се разрешава процесуален въпрос по възражение за липса на компетентност или за недопустимост. Жалбата трябва да бъде подадена в срок от два месеца от съобщаването на обжалваното решение.

47 От тази разпоредба следва, че жалбата е допустима само срещу окончателно решение, по отношение на което не е възможно друго правно средство за защита (решение от 18 януари 2024 г., Eulex Kosovo/SC, C-785/22 P, EU:C:2024:52, т. 29).

48 На второ място, съгласно член 41 от Статута на Съда на Европейския съюз, ако ответната страна, след като е била надлежно призована, не представи писмена защита, решението се постановява „в нейно отсъствие“ и тази страна може да го оспори.

49 От посочения член следва, че съдебно решение се постановява в отсъствието на страна или на страни, които не са представили писмена защита в установената форма и срок. Следователно право да подаде молба за отмяна на това съдебно решение, има само тази/тези неподали писмена защита страни, с цел те да могат да бъдат изслушани в съответствие с принципа на състезателност.

50 Във връзка с това, в хипотезата на съдебно решение, отнасящо се до спор, в който участва само един ответник, Съдът е постановил, че производството, образувано по молба за отмяна на това съдебно решение, не позволява да се приеме, че въпросното съдебно решение е окончателно по смисъла на член 56, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и че следователно жалбата срещу посоченото съдебно решение е недопустима (вж. в този смисъл решение от 18 януари 2024 г., Eulex Kosovo/SC, C-785/22 P, EU:C:2024:52, т. 31 и 32).

51 За сметка на това, когато решението на Общия съд е постановено след обсъждане между някои от страните при условията на състезателност и в отсъствието на друг ответник, който не е представил писмена защита, само последният има право да подаде молба за отмяна, и то само по отношение на точките от диспозитива на въпросното съдебно решение, които го засягат. Останалите точки от диспозитива на посоченото съдебно решение, които се отнасят до ответниците, различни от този ответник, който не е представил писмена защита, представляват „окончателно решение“ по смисъла на член 56, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и срещу тях не може да се подаде молба за отмяна. Те обаче подлежат на обжалване пред Съда.

52 В случая е безспорно, че точки 2 и 4 от диспозитива на обжалваното съдебно решение се отнасят единствено до Аха и др., които са представили писмени становища пред Общия съд. От това следва, че тези точки не могат да бъдат предмет на никаква молба за отмяна и че жалбата на Парламента, доколкото е насочена срещу посочените точки, е допустима.

По допустимостта на писмения отговор на NN

Доводи на страните

53 Парламентът повдига възражение за недопустимост на писмения отговор по главната жалба, доколкото той е подаден от NN, което е страна, която не е представила писмена защита в първоинстанционното производство. Според Парламента NN няма „интерес от уважаване или отхвърляне на жалбата“ по смисъла на член 172 от Процедурния правилник на Съда. Уважаването на главната жалба, която се отнася само до точки 2 и 4 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, било от полза само за Аха и др., но не и за NN, което било засегнато само от точки 1 и 3 от този диспозитив.

54 NN твърди, че е трябвало да може да се ползва от анализа на Общия съд, който приел, че Аха и др. правилно са противопоставили на Парламента клаузата за изключване, предвидена в член I.15.1.1 от договора ВЗРСО. Следователно, подобно на Аха и др., NN трябвало да може да възрази срещу жалбата на Парламента в частта, в която последният оспорва посочената констатация на Общия съд.

Съображения на Съда

55 Съгласно член 172 от Процедурния правилник на Съда „[в]сяка страна по съответното дело пред Общия съд, която има интерес от уважаване или отхвърляне на жалбата, може да представи писмен отговор в двумесечен срок от връчването на жалбата“.

56 От съдържанието на тази разпоредба следва, че представянето на писмен отговор на жалбата срещу решение на Общия съд трябва да отговаря не само на двумесечния срок, предвиден в тази разпоредба, но и на две кумулативни условия. Първото условие е писменият отговор да бъде представен от „страна по съответното дело пред Общия съд“, а второто условие е тази страна да има „интерес от уважаване или отхвърляне на жалбата“.

57 Освен това, макар понятието „страна по съответното дело пред Общия съд“ да не е дефинирано в Процедурния правилник на Съда, от член 1, параграф 2, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд следва, че понятията „страна“ и „страни“ обозначават всяка страна в производството, включително встъпилите страни.

58 В случая следва да се подчертае, на първо място, че обстоятелството, че NN е било осъдено в свое отсъствие, не може да се отрази на качеството му на „страна по съответното дело пред Общия съд“, тъй като това дружество е било „страна“ в производството пред Общия съд по смисъла на член 1, параграф 2, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд. Следователно настоящата жалба е била връчена на NN, подобно на останалите страни в производството пред Общия съд, с решение на председателя на Съда от 26 януари 2022 г. на основание член 171, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда.

59 На второ място, що се отнася до условието NN да има „интерес от уважаване или отхвърляне на жалбата“, безспорно е, че жалбата на Парламента се отнася единствено до точки 2 и 4 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, които не се отнасят до NN.

60 При разглеждането на тази жалба обаче от Съда се иска да прецени евентуалното наличие на грешки при прилагане на правото, допуснати от Общия съд, когато последният е заключил, че натрупването на големи количества дъждовна вода на нива –4 и –5 от подземната част на сградата KAD попада в обхвата на понятието „наводнение“ по смисъла на член I.15.1.1 от договора BZPCO и следователно че в отговор на искането на Парламента за обезщетение за вреди Аха и др. основателно могат да се позоват на предвидената в този член клауза за изключване от обхвата на застрахователното покритие.

61 Както отбелязва генералният адвокат в точки 56—58 от заключението си от 18 януари 2024 г., би могло да се наложи Съдът да направи преценки, които да се отразят на резултата от подадената пред Общия съд молба за отмяна на точки 1 и 3 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, производството по която понастоящем е спряно до постановяването на настоящото съдебно решение.

62 От това следва, че NN има „интерес от уважаване или отхвърляне на жалбата“ по смисъла на член 172 от Процедурния правилник на Съда, поради което писменият му отговор по главната жалба е допустим.

По същество

63 В подкрепа на жалбата си Европейският парламент повдига три основания. Първото основание е нарушение на принципите на тълкуване на правото на Съюза, що се отнася до термина „наводнение“, а при условията на евентуалност, изопачаване на клаузата от договора ВЗРСО, която изключва от приложното му поле по-специално вредите, свързани пряко или косвено с „наводнение“. Второто основание е грешка при прилагане на правото във връзка с мотивите на обжалваното съдебно решение. Третото твърдение за нарушение е изопачаване на фактите и доказателствата.

По първото основание

– *Доводи на страните*

64 В рамките на първото си основание Парламентът твърди главно, че като се е основал на обичайния смисъл на понятието „наводнение“, съдържащо се в член I.15.1.1 от договора ВЗРСО, без да вземе предвид контекста, в който се вписва това понятие, и целите на посочения договор, Общият съд е нарушил принципите на тълкуване на правото на Съюза, и по-специално принципа, че термините, съдържащи се в дерогираща разпоредба, трябва да се тълкуват стриктно, както и принципа на систематично тълкуване. При условията на евентуалност, Парламентът твърди, че Общият съд е изопачил клаузата за изключване на гаранциите, предвидена в този член I.15.1.1, като я е изтълкувал твърде широко.

65 Ответниците изтъкват, че под претекст за твърдяна грешка при прилагане на правото първото основание всъщност цели да постави под въпрос фактическата преценка на тази клауза, направена от Общия съд. След като Съдът не бил компетентен да извърши такъв контрол в рамките на производство по обжалване, това основание било недопустимо.

– *Съображения на Съда*

66 Най-напред следва да се припомни, че единствено Общият съд е компетентен да установява фактите, освен в случаите, когато неточността на фактическите му констатации следва от представените пред него материали по делото, и да преценява възприетите доказателства. Следователно, освен в случай на изопачаването им, установяването на тези факти и преценката на тези доказателства не представляват правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда (решение от 29 октомври 2015 г., Комисия/ANKO, C-78/14 P, EU:C:2015:732, т. 22 и цитираната съдебна практика).

67 Важно е също да се припомни, че разглеждането от Общия съд на договорна клауза не може да се квалифицира като тълкуване на правото и следователно не може да бъде предмет на контрол от страна на Съда в рамките на производство по обжалване, без да се навлезе в сферата на компетентност на Общия съд по установяване на фактите. Твърдяното нарушение на правото на Съюза, приложимо към договора, обаче подлежи на такъв контрол (вж. в този смисъл решение от 14 януари 2021 г., ERCEA/Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis, C-280/19 P, EU:C:2021:23, т. 43 и 44 и цитираната съдебна практика).

68 При това положение, независимо от въпроса дали Общият съд е бил длъжен да приложи специфичните за правото на Съюза методи на тълкуване в рамките на спор, който се отнася не до тълкуването на това право, а до прилагането на договорна клауза, следва да се

констатира, че Парламентът твърди нарушение на тези методи, като се позовава на препращането към правото на Съюза в член I.18.1 от договора ВЗРСО. Следователно първото основание, което той изтъква в подкрепа на жалбата си, е допустимо.

69 В случая, прилагайки посочените методи на тълкуване, Общият съд правилно си е поставил въпроса за смисъла и обхвата, които страните по договора са искали да придадат на термина „наводнение“, като се е позовавал на контекста и на разпоредбите на договора ВЗРСО. Така в точки 77—111 от обжалваното съдебно решение Общият съд е разгледал подробно при обстоятелствата по настоящия спор каква е приложимостта на предвидената в член I.15.1.1 от договора ВЗРСО клауза за изключване от обхвата на застрахователното покритие по този договор на вредите, които са пряко или косвено свързани с наводнение.

70 В точки 78—82 от обжалваното съдебно решение Общият съд е установил дефиниция на термина „наводнение“ с оглед на общоупотребимия му смисъл, тъй като не е намерил дефиниция на този термин в договора ВЗРСО, като е посочил, че страните по договора са искали да придадат на посочения термин по-тесен смисъл от общоприетия. Най-напред, Общият съд подчертава в точка 78 от това съдебно решение, че договорът ВЗРСО не съдържа никаква дефиниция на термина „наводнение“ и поради това следва да се вземе предвид общоприетият смисъл на този термин, като същевременно се разгледа контекстът, в който се вписва въпросната клауза за изключване, за да се определи общата воля на страните по договора. По-нататък, в точка 81 от посоченото съдебно решение Общият съд добавя, че ако намерението на страните по договора е било да ограничат обхвата и смисъла на термина „наводнение“, договорът е щял да съдържа ясна дефиниция на това понятие. Накрая, в точка 82 от същото съдебно решение Общият съд възприема дефиниция на термина „наводнение“, като се позовава на дефиниции на този термин, съдържащи се в два различни речника.

71 По този начин Общият съд не е допуснал каквато и да е грешка при прилагане на правото. Всъщност, противно на твърденията на Парламента, обхватът на покритието на рисковете по договора ВЗРСО не произтича от предварително установен принцип. Този обхват се определя от съгласуваната воля на страните по договора, които в случая са се договорили да определят приложното поле на предоставените с този договор гаранции посредством клаузи за изключване. Тези клаузи не могат да се квалифицират като „дерогации“, за които се твърди, че на това основание трябва да се подчиняват на принципа на стриктно тълкуване, тъй като нито от договора ВЗРСО, независимо от наименованието му, нито от разпоредба на правото на Съюза, каквато впрочем Парламентът не изтъква, не може да се изведе принципът на пълно покритие на рисковете.

72 В точки 83—93 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е изследвал смисъла, който страните по договора ВЗРСО са искали да придадат на съдържащия се в него термин „наводнение“, като е разгледал всички релевантни клаузи, както и контекста на този договор. След като е потвърдил, че зоната, в която се намира строителната площадка на сградата KAD, „не подлежи на наводняване“, Общият съд по-специално е отбелязал, от една страна, че в рамките на своята процедура за възлагане на обществена поръчка самият Парламент е предложил в договора, който е трябвало да бъде сключен, да се съдържа клауза за изключване на вредите, свързани пряко или косвено с наводнение. От друга страна, в точка 90 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че

фактът, че думата „наводнение“ се съдържа и в член II.1 от договора ВЗРСО, който определя случаите на природни катаклизми, все пак не означава, че двата термина са синоними и че самото понятие за наводнение обхваща само такива случаи.

73 Следователно, без да пренебрегва методите за тълкуване на правото на Съюза, изтъкнати от Парламента в рамките на първото му основание за обжалване, Общият съд приема в точка 92 от това съдебно решение, че явлението „обилни валежи“, довело до натрупване на дъждовна вода като тази, която се е просмукала в нива –4 и –5 от сградата KAD, се обхваща от термина „наводнение“, използван в член I.15.1.1. от договора ВЗРСО.

74 С оглед на горепосоченото главният довод на Парламента, изтъкнат в рамките на първото основание, трябва да се отхвърли по същество.

75 Освен това, що се отнася до довода за изопачаване на член I.15.1.1 от договора ВЗРСО, изтъкнат от Парламента при условията на евентуалност, следва да се припомни, че подобно изопачаване трябва ясно да личи от материалите по делото, без да е необходимо да се извършва нова преценка на фактите и доказателствата (решение от 6 ноември 2018 г., Scuola Elementare Maria Montessori/Комисия, Комисия/Scuola Elementare Maria Montessori и Комисия/Ferracci, C-622/16 P—C-624/16 P, EU:C:2018:873, т. 86).

76 Достатъчно е обаче да се констатира, че Парламентът не представя доказателства, с които може да се докаже наличието на такова изопачаване, а само поставя под въпрос тълкуването, възприето от Общия съд, което квалифицира като „прекалено широко“. Следователно в приложение на постоянната съдебна практика, припомнена в точки 66 и 67 от настоящото съдебно решение, този довод трябва да се отхвърли като недопустим.

77 От изложените по-горе съображения следва, че първото основание трябва да се отхвърли отчасти като необосновано и отчасти като недопустимо.

По второто основание

– *Доводи на страните*

78 В рамките на второто си основание Парламентът поддържа, че обжалваното съдебно решение е опорочено от противоречие в мотивите му, тъй като в точки 78—89 от него Общият съд приел, че произходът на наводнението не е валиден критерий за определяне на понятието „наводнение“ в контекста на договора ВЗРСО. В точки 91—96 от посоченото съдебно решение Общият съд неправилно се присъединил към позицията на Аха и др., съгласно която наводнението се дължи на природно явление, настъпило извън застрахования имот, за разлика от причинените от вода вреди, които обикновено се покриват от застрахователните полици.

79 Ответниците оспорват основателността на тези доводи.

– *Съображения на Съда*

80 Съгласно постоянната съдебна практика мотивите на решение на Общия съд трябва да излагат по ясен и недвусмислен начин съображенията на този съд, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетото решение, а

на Съда — да упражни своя контрол (решение от 1 декември 2016 г., Klement/EUIPO, C-642/15 P, непубликувано, EU:C:2016:918, т. 24 и цитираната съдебна практика). Въпросът дали мотивите на дадено решение на Общия съд са противоречиви или непълни, е правен въпрос и като такъв може да бъде повдигнат в рамките на производство по обжалване на съдебни актове на Общия съд (решение от 4 март 2020 г., EUIPO/Equivalenza Manufactory, C-328/18 P, EU:C:2020:156, т. 25 и цитираната съдебна практика).

81 Както бе посочено в точка 70 от настоящото съдебно решение, в точки 78—82 от обжалваното съдебно решение Общият съд е установил дефиниция на термина „наводнение“ в общоприетия му смисъл, тъй като в договора B3PCO не е намерил дефиниция, която да докаже, че страните по този договор са имали намерение да придадат на въпросния термин по-тесен смисъл от общоприетия.

82 В точки 83—89 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда контекста, свързан с включването на думата „наводнение“ в член I.15.1.1 от договора B3PCO. В този контекст той уточнява в точка 85 от това съдебно решение, че „за едно наводнение може да има множество причини“, а в точка 86 — че „наводнението може да се дължи на различни причини, като например преливане на река, силни валежи, преливане на повърхностно или подземно водохранилище вследствие на повишаване на подпочвените води, както и на разрушаване на строеж като язовир или дига“. Въз основа на това в точка 87 от посоченото съдебно решение Общият съд стига до извода, че няма „никаква основателна причина да се приеме, че [член] I.15.1.1 от договора B3PCO се отнася само до някои от причините за наводнение, без да уточни кои от тях“. Според Общия съд при липса на каквато и да било дефиниция на понятието „наводнение“ в този договор, следва да се приеме, че това понятие не е било предмет на никакво ограничение.

83 В точки 91—96 от същото съдебно решение Общият съд приема по същество, че възприетото от него тълкуване на понятието „наводнение“ позволява да се направи разграничение между „наводнение“ и „причинени от вода вреди“, тъй като „наводнението“ произтича от природно явление, което е външно за застрахования имот, независимо дали това явление се квалифицира като природна катастрофа или не, докато при „причинените от вода вреди“, като например прекъсване на канализацията, липсва този външен елемент.

84 Противно на твърденията на Парламента, тези мотиви не могат да се считат за противоречиви. Всъщност, докато в точки 78—89 от обжалваното съдебно решение Общият съд само припомня, че наводнението може да се дължи на различни причини, без да ги ограничава до изтъкнатите от Парламента, в точки 91—96 от това решение той прави разграничение между понятието „наводнение“ и понятието „причинени от вода вреди“ въз основа на критерия за външния характер на явлението, причинило вредите на застрахования имот, а не на „естествения“ или не произход на това явление.

85 От това следва, че доводите на Парламента за противоречивия характер на мотивите на обжалваното съдебно решение трябва да се отхвърлят като изведени от неправилен прочит на това съдебно решение.

86 От гореизложените мотиви следва, че второто основание трябва да се отхвърли по същество.

По третото основание

– *Доводи на страните*

87 В рамките на третото си основание Парламентът упреква Общия съд, че в своите мотиви, обосноваващи констатацията, че вредите, причинени на сградата KAD, се дължат на наводнение, а не на присъщ на строителния обект риск, посоченият съд е изопачил важни факти и доказателства, съдържащи се в експертния доклад.

88 Първо, в точки 86, 89 и 94 от обжалваното съдебно решение Общият съд изопачил позицията на Парламента относно тълкуването на термина „наводнение“. Тази институция твърди, че противно на констатациите на Общия съд, тя изобщо не е поддържала, че този термин се отнася само до наводненията в резултат на преливане на река и следователно изключва наводненията, причинени от интензивни дъждове.

89 Второ, Общият съд изопачил фактите, като приел в точка 95 от обжалваното съдебно решение, че съгласно констатациите в експертния доклад натрупването на дъждовна вода в подземното пространство на сградата в процес на изграждане било „свързано с невъзможността подземната канализационна система да отвежда този значителен воден дебит“. В това отношение Парламентът твърди, че в експертния доклад се установява, че водата се е застояла в помещение на строителния обект и дори не е могла да бъде насочена към подземната канализационна система поради технически проблеми в рамките на строителния обект, и по-специално поради липса на програмиране на помпите за отводняване.

90 Трето, в точка 109 от обжалваното съдебно решение Общият съд изопачил направената в експертния доклад констатация, че застрахователното събитие е настъпило, когато „грубият строеж е бил в състояние, което може да се квалифицира като почти завършено (носеща структура и покрив)“, и то с цел да отхвърли довода на Парламента, че сградата KAD е претърпяла вреди поради присъщ за строителния обект риск, тъй като става въпрос за сграда в строеж, която не е напълно затворена и защитена от дъждове. Според Парламента в експертния доклад, на който се позовава Общият съд, изобщо не се твърди, че строителството на сградата е било в толкова напреднал стадий, че последната вече не е била изложена на присъщите за строителния обект рискове, като например вреди, причинени от вода вследствие на силни дъждове.

91 Ответниците оспорват основателността на тези доводи.

– *Съображения на Съда*

92 Както бе припомнено в точка 75 от настоящото решение, изопачаването трябва ясно да личи от доказателствата по делото, без да е необходимо да се прибягва до нова преценка на фактическите обстоятелства и на доказателствата.

93 Що се отнася, първо, до твърдяното изопачаване на позицията на Парламента относно обхвата на термина „наводнение“, достатъчно е да се отбележи, че дори ако подобно изопачаване бъде доказано, то не би могло да постави под въпрос тълкуването на този термин, възприето от Общия съд в точки 86, 89 и 94 от обжалваното съдебно решение. Следователно този довод трябва да се отхвърли като неотносим.

94 Второ, що се отнася до твърдяното изопачаване, опорочаващо точка 95 от обжалваното съдебно решение, достатъчно е да се констатира, че дори да бъде установено, че експертният доклад не посочва невъзможността подземната канализационна система да отвежда дъждовната вода, тази констатация не е достатъчна, за да постави под въпрос извода на Общия съд в точка 96 от обжалваното съдебно решение, че явление като събирането на вода вследствие от обилни валежи представлява „наводнение“ по смисъла на член I.15.1.1 от договора ВЗРСО.

95 Всъщност от точки 85—87 от обжалваното съдебно решение по-специално следва, че причините, поради които събраната вода не е могла да бъде отведена, не оказват влияние върху възприетото от Общия съд тълкуване на термина „наводнение“.

96 Следователно доводът, свързан с изопачаване на констатациите, съдържащи се в експертния доклад, също трябва да се отхвърли като неотносим.

97 Трето, доколкото Парламентът твърди, че в точка 109 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изопачил констатациите, съдържащи се в експертния доклад, според които застрахователното събитие е настъпило, когато „грубият строеж е бил в състояние, което може да се квалифицира като почти завършено (носеща структура и покрив)“, достатъчно е да се отбележи, че тази институция се ограничава до това да постави под въпрос изводите и фактическите преценки, които Общият съд е направил въз основа на тези констатации. Ето защо тази част от третото основание трябва да се отхвърли като недопустима.

98 От гореизложеното следва, че третото основание трябва да се отхвърли отчасти като неотносимо и отчасти като недопустимо.

99 С оглед на всички изложени по-горе съображения настоящата жалба трябва да се отхвърли в своята цялост.

По насрещната жалба

По допустимостта

Доводи на страните

100 Парламентът повдига възражение за недопустимост на насрещната жалба, тъй като NN не отговарял на условието, предвидено в член 56, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, съгласно което жалба може да бъде подадена „от всяка страна, чиито искания са изцяло или частично отхвърлени“.

101 Освен това Парламентът поддържа, че с оглед на установената в Договорите система от способи за защита подаването на насрещна жалба пред Съда е несъвместимо с успоредното подаване на молба за отмяна пред Общия съд.

102 За изчерпателност Парламентът изтъква, че NN няма качеството на страна, която има право да подаде писмен отговор по смисъла на член 172 от Процедурния правилник на Съда, поради което това дружество не е процесуално легитимирано да подаде насрещна жалба, която съгласно член 176 от този правилник може да бъде подадена само от „[с]траните, посочени в член 172 от [разглеждания] правилник“.

103 NN от своя страна оспорва приложимостта на член 56, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз към насрещната жалба, тъй като това правно средство за защита било предвидено само в Процедурния правилник на Съда. Член 176 от този правилник обаче предоставял право на подаване на насрещна жалба на „страните, посочени в член 172 от [въпросния] правилник“, а именно „[в]сяка страна по съответното дело пред Общия съд, която има интерес от уважаване или отхвърляне на жалбата“.

104 В случая NN имало интерес от отмяната на съдебното решение, постановено в негово отсъствие от Общия съд, в частта, която се отнася до това дружество. Обстоятелството, че насрещната му жалба се отнася до точки 1 и 3 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, докато главната жалба на Парламента се отнася до точки 2 и 4 от този диспозитив, било ирелевантно за допустимостта на насрещната жалба, тъй като тя може да се отнася до решение на Общия съд, различно от обжалваното с главната жалба.

105 NN уточнява освен това, че основанията, изложени в молбата му за отмяна на обжалваното съдебно решение и в насрещната му жалба, са различни, като първите съвпадат с изложените от Аха и др. в първоинстанционното производство, а вторите се отнасят до нарушение на член 45, параграф 1, буква а) и на член 123, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд.

Съображения на Съда

106 Съгласно член 172 във връзка с член 176, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда подаването на насрещна жалба е подчинено на две условия, а именно нейният автор да е „страна по съответното дело пред Общия съд“ и да има „интерес от уважаване или отхвърляне на жалбата“.

107 Съгласно член 176, параграф 2 и член 178, параграфи 1 и 3 от този правилник насрещната жалба се подава като отделен документ, различен от писмения отговор, исканията в която са отмяна, изцяло или частично, на съдебния акт на Общия съд, като в нейна подкрепа се представят основания и правни доводи, различни от основанията и доводите, изтъкнати в писмения отговор (вж. в този смисъл решение от 14 септември 2023 г., Land Rheinland-Pfalz/Deutsche Lufthansa, C-466/21 P, EU:C:2023:666, т. 50 и цитираната съдебна практика).

108 В случая следва да се констатира, че условията, припомнени в точки 106 и 107 от настоящото решение, са изпълнени. От една страна, както следва от точки 58 и 59 от това съдебно решение, NN е страна, която има право да представи писмен отговор по смисъла на член 172 от Процедурния правилник на Съда. От друга страна, NN подава насрещната си жалба като отделен документ и при спазване на сроковете, определени в член 176, параграф 1 от този регламент. Тази насрещна жалба, с която се иска отмяна на точки 1 и 3 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, в съответствие с член 178, параграф 3 от

посочения правилник се основава на основания и доводи, различни от изложените в писмения отговор на NN на главната жалба на Парламента, който се отнася до точки 2 и 4 от диспозитива.

109 В този контекст е безспорно, че успоредно с това NN е подало на основание член 166 от Процедурния правилник на Общия съд и молба за отмяна пред този съд, която се отнася и до точки 1 и 3 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, постановено в негово отсъствие.

110 Както обаче бе припомнено в точка 39 от настоящото съдебно решение, Съдът вече е постановил, че след като подаването на молба за отмяна от неявила се страна пред Общия съд води до възобновяване на производството пред него, не може да се счита, че съдебното решение, постановено в отсъствието на ответника, срещу който е подадена такава молба за отмяна, е окончателно по смисъла на член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз и че следователно жалбата срещу това съдебно решение е недопустима (вж. в този смисъл решение от 18 януари 2024 г., Eulex Kosovo/SC, C-785/22 P, EU:C:2024:52, т. 31 и 32).

111 По същите съображения тази съдебна практика трябва да обхване и хипотезата на множество ответници пред Общия съд, като този от тях, който не е представил писмена защита, е подал молба за отмяна срещу постановеното съдебно решение. В тази хипотеза образуването на производство по молба за отмяна води до възобновяване на делото по отношение на точките от диспозитива на решението на Общия съд, до които се отнася производството по молбата за отмяна, и следователно, както отбелязва генералният адвокат в точка 116 от заключението си от 18 януари 2024 г., не може да се счита, че това решение е окончателно по тези точки по смисъла на член 56, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз.

112 Следователно насрещната жалба на NN трябва да се отхвърли като недопустима.

По съдебните разноски

113 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, приложим в производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

114 След като NN е загубило делото по насрещната си жалба и Парламентът е поискал то да бъде осъдено да заплати съдебните разноски, това дружество следва да бъде осъдено да плати съдебните разноски, свързани с разглеждането на насрещната жалба. За сметка на това, тъй като Аха и др. и NN не са поискали осъждането на Парламента и последният е загубил делото по главната си жалба, следва да се постанови, че всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

1) Главната жалба и насрещната жалба се отхвърлят.

2) **Европейският парламент, Axa Assurances Luxembourg SA, Bâloise Assurances Luxembourg SA и La Luxembourgeoise SA, както и Nationale-Nederlanden Schadeverzekering Maatschappij NV понасят направените от тях съдебни разноски по главната жалба.**

3) **Nationale-Nederlanden Schadeverzekering Maatschappij NV понася направените от него съдебни разноски по насрещната жалба.**

Подписи